

עמ"י 62221/01/17 - ירון סולמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 62221-01-17 סולמי(אסיר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העורר ירון סולמי (אסיר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

29 ינואר 2017

נוכחים:

ב"כ העורר - עוה"ד דוידוביץ ואלון

ב"כ המשיבה - פקד נדב טייכמן

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע' מיכלס) מיום 26.1.17 בתיק מ"י 20574-01-17, לפיה הורה על המשך השמת העורר במעצר לצרכי חקירה עד ליום 31.1.17.

מיוחסות לעורר עבירות של איסור הלבנת הון, עשיית פעולה ברכוש אסור, קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים ורישום כוזב במסמכי תאגיד.

בית המשפט קמא איתר רף ראייתי נדרש התואם בקשה חמישית להארכת מעצר, הסתמך על עילת מעצר כפולה בדמות מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה, התחשב בפרק הזמן הארוך בו שוהה העורר במעצר ומצא לנכון לאזן בין האינטרסים השונים על דרך הארכת מעצר קצרה מזו שהתבקשה.

העורר טוען כי ראוי היה להעדיף חלופת מעצר בעניינו בשלב מתקדם זה של החקירה ושל מעצרו.

הודגש כי המדובר בעורר נטול עבר פלילי, המקיים אורח חיים נורמטיבי, העצור מזה 3 שבועות, כשנכסיו עוקלו ונתפסו והוא מצוי תחת עינה הפקוחה של רשות המיסים. לגישת העורר, ניתן לאיין את המסוכנות הפחותה הנשקפת ממנו באמצעות חלופת מעצר הדוקה. נטען כי מעצרו של העורר איננו נדרש עוד לצרכי החקירה, כי לא קיימת מסוכנות המצדיקה המשך מעצר וכי אין בנמצא אינדיקציה נדרשת לשיבוש מהלכי חקירה, ככל שישוחרר.

המשיבה, מצידה, טוענת כי לא נפל כל פגם בהחלטה מושא הערר והיא עותרת להותירה בעינה, תוך הדגשת נימוקיה והפניית שימת לבי לחומרי חקירה שבתיק החקירה כמו גם לדוחות הסודיים.

לאחר עיון בטענות הצדדים, בחומרי החקירה ובהחלטת בית המשפט קמא, שוכנעתי כי אכן לא נפל בה כל פגם ודחיתי את הערר.

התרשמתי, כמו בית המשפט קמא, כי קיים רף ראייתי בדמות חשד סביר הקושר את העורר לביצוע העבירות המיוחסות לו והתואם בקשה חמישית להארכת מעצר.

התרשמתי, כמו בית המשפט קמא, כי עילת המעצר המרכזית שיש לייחס לעורר נשענת על שני אדנים. נוכח הקף העבירות המיוחס לעורר, סבורני כי לא ניתן לחדד קיומה של מסוכנות הנשקפת ממנו לבטחון הציבור. נוכח סוג פעולות החקירה הנדרשות לביצוע, כפי שסימן בית המשפט קמא בדו"ח הסודי שהוגש לעיונו, סבורני כי מעצם טיבען של פעולות אלו, קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור העורר ממעצרו, לעת זו, יביא לשיבוש. בנוסף, סבורני כי פעולות חקירה 5 עד 7 ו-10 שבדו"ח הסודי, מצדיקות ביצוען עת העורר מצוי במעצר והמדובר בעילת מעצר נוספת ונפרדת.

אכן, בית המשפט מצווה לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך פוגענית פחות בחירות העורר. בית המשפט קמא התייחס לפרק הזמן הארוך בו שוהה העורר במעצר והבהיר את הצורך בהמשך מעצר לאור אופי החקירה ומורכבותה.

האסמכתאות אליהן הפנה ב"כ העורר אינן מאפשרות גזירת גזרה שווה לעורר עצמו ולו כך בהתחשב בסוג שונה נחזה של פעולות חקירה ביחס לכל מקרה ומקרה.

אני שותף לדעתו של בית המשפט קמא כי יש להעדיף גם לעת זו את אינטרס הציבור שבהשלמת החקירה ללא חשש משיבוש וזאת על פני האינטרס הפרטני של העורר עצמו לשחררו לחלופת מעצר.

שמורות טענות הצדדים ככל שתוגש בקשה נוספת ואני מניח שאם תוגש, היא תבחן כדבעי בהתאם להתקדמות החקירה ולצרכיה, כמו גם בהתאם לזכויותיו של העורר.

לאור כל אלו, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ז, 29/01/2017 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט